

saaledes at Amtskommunen udreder en Tjerdedel og den sidste Tjerdedel falder paa den stedlige Kommune.

Da Bestemmelserne i Lovforslaget § 6 om Præmier for Anbringelse af Stærkasser maa anses for overflødige, foreslaar Udvalget, at Paragrafen udgaar.

Enkelte af de stillede Vædringsforslag vedrøre blot Redaktionen eller ere en Følge af de af Udvalget antydede Forslag.

Medundertegnede H. Hansen har, overensstemmende med sin Udtalelse i Udvalget, fundet Opfordring til efterfølgende Bemærkninger.

Jeg er enig i, at Oldenborrerne foraarstige stor Skade paa Landbruget, men jeg maa fremhæve, som anført i Lovforslagets Bemærkninger, ogsaa for Skovbruget, og jeg mener derfor, at dette burde medindbefattes som bidragydende til de Foranstaltninger, der træffes imod Oldenborrerne.

Jeg kan heller ikke billige, at Kommunens Kasse belastes med nogen Del af de i Lovudkastets § 5 omhandlede Udgifter.

Der findes i enhver Kommune Bestillingsmænd, Gaandværkere, Handlende, Tjiffere osv. uden at tale om Dyende, som alle bidrage til Kommunekassen, men hvoraf ingen have Jord og altsaa ikke ere udsatte for at blive økonomisk berørte af de Tab, som kan fremkomme ved Odelæggelser af Oldenborrer eller disses Larver, og bør derfor heller ikke beskaffes til deres Udryddelse paa anden Maade end som enhver Samfundsborger, gennem sit Bidrag til Statskassen.

Da det kun er Skov- og Agerbruget, som særlig er udsat for Oldenborrer og Oldenborrelarvers Odelæggelser, maa det findes forsvarligt, at disse to Skatteobjekter paalægges en særlig Skat, naar det gjælder at værne deres vigtigste Interesser og $\frac{1}{3}$ af Skattebeløbet kan neppe findes for høit anslaaet. Der findes jo flere Skove, som ligge udenfor den Kommunes Grændser, hvori Gierne bo og ville saaledes, ved en Kommunalstat, gaa aldeles fri for at yde Bidrag

til Beskyttelse af meget store Værdier, som truedes af en almindelig Landeplage, medens Andre, hvis Interesser slet ikke vare truede, skulle betale dertil, og dette maatte anses saameget uretfærdigere, som Skovene netop ere Tilflugtssteder for hine stadelige Insekter og letter disses Formerelse, hvorimod det maa findes billigt at Skov- og Agerbruget bære lige Byrde pr. Td. Land, naar det gjælder fælles Beskyttelse.

Da der imidlertid findes store Stræninger Agerland, som ikke er udsat for Odelæggelse af Oldenborrer eller Oldenborrelarver, t. Ex. udyrkede Hedejorder, Enge, Moser og Rjer, maa disse holdes udenfor det skattepligtige Terrain, der altsaa indskrænktes til det dyrkede Areal og i det Omfang, som den sidste forud for Skattepaaligningen gaaende statistiske Optegnelse udviser.

For at lette Paaligningen, kunde alle Agerbrug under 1 Skp. Lands Størrelse holdes uden for Beregningen, som foretages af Kommunalbestyrelsen, og det paa denne Maade indkomne Beløb vilde være Dækning af den ene Trediedel af den Sum, der i Genhold til denne Lov forstudsvis er udrædet af Kommunekassen.

Da jeg ikke har kunnet opnaa Tilslutning for mine afvigende Meninger, anser jeg det for unyttigt at stille Vædringsforslag derom.

Udvalget er saaledes enig i at anbefale det foreliggende Lovforslags Vedtagelse dog med følgende

Vædringer:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) § Linie 3: „og Larver“, udgaar.

2) Sidste Punktum ændres til: „Paabudet sker gennem Amtet til vedkommende for Oldenborreangreb udsatte Kommuner, hvis Bestyrelser den videre Udførelse paahviler.“